

[Ellemann-Jensen]

folk, der bor i egen bolig, og det kan muligvis være et ønske i socialdemokratisk politik, men det har intet med den aktuelle økonomiske situation at gøre.

Vi har da vældig sympati for, at ministeren gerne vil skaffe sig nogle penge til at forlænge proportionalskatetrækket, og vi vil også se med forståelse på, om det kan gennemføres på et eller andet tidspunkt i forbindelse med en ændring i den ubegrænsede ret til at fratække renter af privat gæld, hvis der vel at mærke kan findes løsninger på de grundlæggende problemer, der opstår i denne forbindelse. Jeg skal gentage: ministeren har ikke fundet nogen løsning, og ministerens henvisning til, at man har klaret det i Finland, giver – undskyld, jeg siger det, minister – en lille mistanke om, at ministeren har været mindre opmærksom på den studierejse til Finland, han selv som formand for skatte- og afgiftsudvalget ledede tidligere på året.

Venstre kan ikke medvirke til gennemførelse af dette lovforslag. Vi må på det skarpeste tage afstand fra det tilløb til groft lovsjusk, som ligger i forslaget sammenkædning med de øvrige hastende økonomisk-politiske indgreb. Gem dette forslag væk, dyk grundigere ned i problemerne og giv folkettinget rimelig tid til at behandle dem! Det vil være urimeligt at give dette forslag en langvarig og seriøs udvalgsbehandling nu, det vil tage tiden fra de andre ting, som folkettinget skal være optaget af i de kommende dage: finansloven, de indkomspolitiske indgreb, ting, der skal igennem nu. Dette kan og bør vente.

Hagen Hagensen (KF):

Regeringen siger, at de forslag, der er fremsat til en såkaldt helhedsløsning, skal fremme erhvervsaktiviteten, men forslagene virker på modsat måde; det gælder også det, vi nu behandler.

Forslaget bryder afgørende med det princip, der har været gældende, så længe indkomstskatten har været til, nemlig at renter af gæld er fradragsberettiget ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, lige så naturligt som at indvundne renter er skattepligtig indkomst.

Sondringen mellem erhvervsmæssig og privat gæld er håbløs og lader sig ikke gen-

nemføre. Det har eksperter gjort klart i udvalgsbetænkning efter udvalgsbetænkning i årenes løb, senest i den, vi fik i 1977 fra indkomstskatteudvalget om den skattemæssige behandling af renteindtægter og -udgifter. Skatteministeren ved eller burde vide, at det er umuligt med en rentesondring, men forslaget synes at vise, at ministerens kendskab til rentefradrag i indtægt ikke er af særlig stor dybde.

Hr. Bakholt udtalte, at det var den absolut bedste løsning, at man tog udgangspunkt i, at al gæld var privat. Hr. Bakholt kan slet ikke tænke sig alt det besvær, det vil afstedkomme, det håbløse, det umulige i det.

Dertil kommer, at forslaget, som det er, er »en grov krænkelse af danske retsprinciper«. Ordene er ikke mine, men stammer fra en af de mest anerkendte skatteeksperter, vi har i landet, landsretssagfører Jørgen Mazanti-Andersen. Hvorfor? fordi bevisbyrden vendes om, således at den enkelte skatteborger skal føre bevis for, at renteudgiften er erhvervsmæssig og dermed fradragsberettiget i indkomsten efter de nu og hele tiden fra indkomstskattens indførelse gældende regler. Den opgave, som talrige sagkyndige har søgt at løse, men som man har måttet give op over for, pålægger skatteministeren nu flot hver enkelt skatteyder og hans hjælpere at klare og pålægger for resten også de skattemæssige myndigheder at klare opgaven at tage stilling til disse forhold; det lader sig simpelt hen ikke gøre, uanset hvor megen kraft man sætter ind derpå.

Det er klart, som det siges i bemærkningerne, at vægten af bevisbyrden i praksis antages at variere med arten af de lån, som skatteyderen vil hævde, siger man, er erhvervsmæssige. Man lægger altså på forhånd en tvivl ind, om det, skatteyderen kommer med, er det rette. Hvordan skal der komme lighed og retfærdighed ud af noget sådant, og hvordan er den retfærdige byrdefordeling?

Så er der nettorenteprikket. Det vil altså betyde skattefrihed for indtægtsrenter, hvis gældsrenterne er større, og jeg ser helt væk fra de bemærkninger, der allerede er gjort om, at aktieudbytter holdes udenfor. Hvis man kun har gældsrenter, har man altså ingen ret til fradrag i indkomsten, men hvis man kun har indkomstrener, skal man beskattes fuldt ud. Er det lighed og retfær-